

bref, med en resande har den äran at sända Hrr. Archiatern tilhanda. Har jag derigenom kunnat vara Hr. Archiatern til någon tjenst, räknar jag för min största ära, och vill alltid vara redobogen, i fall något dylikt hädanefter skulle befallas.

En eller annan omständighet, som jag förra gången förgat, men sedan ärhindrat mig, torde jag nu få lof at anföra. *Triticum* kallas almänt i Medelpad Efsingrot. Jag tyks minnas, at Hr. Archiatern hade det namnet upskrifvit för *Alopecurus* eller någon annan; men det är hel säkert *Triticum*, som det bör tilkomma. Med det man blåser genom *Alopecurus erectus* directe mot et sjukt öga, ha de velat öfvertyga mig, at det skal bli godt. När jag först kom hem förl. våras, sådde jag kring åtskilliga åkerrennar frön af *Medicago* Linn.,¹ som jag uphämtat i Upland, men hade ej den lyckan at få se et enda stånd upkomma. äfven så geck det med *origanum*, som jag sådde i en svedja. Att få smöret gult vintertid, bruka bönderna här i landet lägga alderbark i sorpan åt kreaturen. En del bruka spara råmjölken, och blanda något deraf i hvar tjärning, då smöret ock blir gult. andra siuda up vasslan, sedan de gjordt ost, då ett hvitt möse sätter sig på botnen, som de väl sila ifrån; men den tunna vasslan slå de på smöret, sedan de först tvättat det en gång, och låta smöret ligga deruti et dygn at draga uti sig vasslan, hvaraf det blir helt gult, sedan salta de det först. Detta bruka de ock ofta om sommaren, där ej boskapen har så godt bete, eller får äta *Melampyrum*, då det blir gult af sig sielf. Huru en del bruka förfalska smöret, så att det skal väga bra, vill jag ock nämna. Då slå de några kannor söt mjölk i en gryta och låta den sviga till ost. Så snart då smöret är til reds at skära sig, slå de denna ost i tjärnan och mangla väl tilsammans med smöret, så at man ingen skilnad kan se; och kan icke en gång synas, om man det äter med bröd; men då det skires, sättes sig osten på botnen i pannan. Huru Norrländska Meso-smöret tilvärkas, förmodar jag vara bekant.

Sedan jag nu fått se *Loxia Coccothraustes* i bur här i Hernös. tyckes mig med säkerhet kunna seja, at det är densamma, som vi här kalla Nattvakan;² Dock vill jag härom göra mig bättre underrättad tillika med annat, som kan tjena til någon uplysning, näst kommande Sommar, Gud vill.

I öfrigit innesluter jag mig i Herr Archiaterns höga gunst, och näst min ödmjukaste respects anmälan till välborna Fruen och förnäma omvårdnaden, Framhårdar med djup vördnad